

(או תשובה לוועדת החברה של האיחוד משירי נשף פורים)

אף פעם לא היו לי דרישות לסדרן
ולא רכשתי שם לי דווקא כסרבן
סידר אותי לחפור,
סידר אותי לחלוב
הלכתי לעבוד במצב רוח טוב.
אבל עכשיו, אבל עכשיו הנה אני ותיק
הללו הללויה הללו.
פועל אשיג לי לענף ואנוכי עם תיק
הללו הללויה הללו.

אבל עכשיו, אבל עכשיו
העטיפה נותרה
הללו הללויה הללו
כלומר, שינוי חל במצב
כי הסיסמה: ק י ד מ ה.

בימים ההם הייתי בן אדם פשוט
צנוע וענו וגם עם נכונות
ידעתי אז מקום אחד והוא קיבוץ
יצא ליבי מאד מאד להיות חלוץ.
אבל עכשיו, אבל עכשיו העטיפה נותרה
הללו הללויה הללו.
כלומר שינוי חל במצב כי הסיסמא היא קידמה!
הללו הללויה הללו.

בגאווה הלכתי אז בסנדלים
ולא היה אנפת לי אם הם קצת קרועים
ומן הגרב התנדנד לי שרוך לבן
הסמל של קיבוצניק וגם חברמן
אבל עכשיו, אבל עכשיו נעלים מחנות
הללו הללויה הללו.
כלומר שינוי חל במצב וזו המציאות !
הללו הללויה הללו.

להתלבש בחאקי, זה היה אהוב
הרי ככה נהג חבר מהישוב
וטלאי נוסף לטלאי, חלילה להפקיר
לחסוך תמיד בהוצאות בכל מחיר
אבל עכשיו, אבל עכשיו מצמר חליפה
הללו הללויה הללו.
מעיל או כובע בלי רבב תפור לפי אופנה
הלו הללויה הללו.

וחדר לי היה קטן, נאה נעים
הדרך ארוכה היתה לשירותים
ארון, שולחן, כיסא, סידרתי במו ידי
מזה שבעתי נחת, זה היה כדאי
אבל עכשיו, אבל עכשיו אני בוחר רהוט
הללו הללויה הללו.
שיכון ותיקים נוסף תחיי הנוחיות!
הללו הללויה הללו.

ועוד קטע משיר פורים – ט ו ט ו

מקצוע של מזכיר אינו משתלם
גם לא העבודה במתפרת ילדים
רצינו להיות מיליונרים בהקדם
כי שנינו מתעסקים במרוצי סוסים
אבל אנו, אבל אנו עדין עניים.
הללו הללויה הללו.
כי בקבוצה הזאת במקום סוסים יש חמורים.

שכון חדש, עולים בתי שימוש פאר,
בטוטו אי אפשר להשיגם היום
גם לא רופא קופת חולים שיישאר
דברים כאלה הם בגדר של חלום
אבל אני, אבל אני מלא, מלא תקווה
הללו הללויה הללו.
כי נקבל אותם מהר במשך השנה
הללו הללויה הללו.